

Поецъ, пойка, *s.* Chanteur, euse.
Пожарина, *sf.* l'incendie *m*, conflagration *f*, embrasement *m*. [pompiers, *m*.
Пожаринена команда, *sf.* les sapeurs, — църкалка, *sf.* pompe à incendie, *f*.
Пожарникъ, *sm.* un pompier.
Пожълтявамъ, *vn.* jaunir, blémir; || пожълтява (за жито), *v. imp.* il blondit; 2. пожълтяватъ (за класове), ils se dorent; 3. който пожълтява, jaunissant, *adj*.
Пожълтълъ, *adj.* blème.
Пожъртувамъ, *va. fig.* sacrifier.
Пожъртуване (себе-си), *sn.* le dévouement; || (на нѣщо), *fig.* le sacrifice de.
Пожънвамъ, *va.* récolter; || *fig.* faucher.
Пожъната нива, *sf. Agric.* le chaume.
Позабравямъ, *va.* oublier, désapprendre, laisser. [fig. glisser sur.
Позакачвамъ (малко), *va.* friser, frôler; ||
Позакачване, *sn.* le frôlement.
Позачаченъ, *adj. Peint.* fatigué.
Позапирямъ, *vn.* traîner.
Позволене, *sn.* le permis, la permission, dispense, licence *f*, licet *m*, obédience *f*, aveu *m*; || *Jur.* la souffrance.
Позволенъ, *adj.* faisable.
Позволявамъ, *va.* permettre, accorder, souffrir, approuver à, endurer; || (cu), *vr.* s'autoriser (voyez Простявамъ).
Поздравявамъ и -равямъ, *va.* complimenter, féliciter (de, sur), congratuler, aller saluer; || (нѣкого съ нова година), souhaiter la bonne année à.
Поздравяване и -дравене, *sn.* le compliment, les salutations *f*, félicitation, congratulation *f*; || (день на имението), la fête.
Поздравителенъ, *adj.* congratulatoire, de félicitation *f*. [harangue.
Поздравително слово, *sn.* l'allocution *f*, la
Позеленявамъ, *va. vn.* verdier, verdoyer; || (нѣщо пакъ), *va.* reverdir.
Позитивъ (въ органи), *sm. Mus.* le positif.
Позитуръ (у фехтоване), *sf.* la garde.
Позиция, *sf. Milit.* la position.
Позлатено сръбро (вермелъ), *sn.* le vermeil.
Позлатявамъ, *va.* dorer; || (два пѣти), surdorer; || (изново), redorer.
Позлатяване и -тене, *sn.* la dorure, le dorage; 1. (съ клева вода), la batture; 2. истривамъ —, *va.* dédorer; 3. истриваса -го, *v. imp.* elle se dédore.
Познавамъ, *va.* connaître, reconnaître, sentir, voir; 1. *fig.* lire; 2. (за помысль), découvrir ou enlever la mèche; 3. (нѣкого пакъ), *fig.* retrouver; 4. (пакъ), reconnaître; 5. (себе-си), se reconnaître; 6. нещъ да ма -ватъ, garder l'incognito; 7. -са, *vr.* se connaître, fréquenter; 8. (отблизо), *fam.* s'accointer; 9. (за кривъ), s'accuser; 10. -вामеца (единъ другъ), *vr.* se retrouver.

Познаване (пакъ), *sn.* la reconnaissance.
Познавателна способностъ, *sf. fig.* la conception.
Познавателно, *adv.* à bon escient.
Познайникъ, ница, *s.* chaland, ande; la connaissance, la pratique, le juge; 1. -ници, *pl.* la clientèle; 2. който има много —, répandu, *adj*; 3. между — съмъ, *vn.* être en pays de connaissance *f*.
Познайничавъ, *adj.* reconnaissable.
Познайничество, *sn.* la connaissance, chalandise, habitude *f*; || *fig.* l'user *m*; || имамъ или вардъ —, *vn.* cultiver.
Познание, *sn.* la connaissance, le savoir, capacité *f*, concept *m*, intelligence, idée, science, instruction, perception, notion, vue *f*; 1. *fig.* la lumière; 2. (за мрътвецъ), *Jur.* l'identité *f*; 3. отгъннувамъ правда за —, *va.* désinvestir; 4. съ пълно —, en connaissance de cause; 5. съ —, *adv.* sagement; 6. способенъ за -неа, *cognitif, adj*.
Позната плата, *sf. Tur.* la conscience.
Познатливъ, *adj.* connaissable.
Познатостъ, *sf.* la notoriété.
Познать, *adj.* notoire; -то, -ment; 1. (гжсто), familier; 2. въкому съмъ —, être de notoriété publique *f*; 3. въкъму -то нѣщо, c'est le pont aux ânes; 4. колкото ми е -то, que je sache.
Позъ (полудесетина), *sm.* la pose.
Пойка (славна), *sf.* une cantatrice.
Полница, *sf.* l'abreuvoir et abreuvement *m*.
Поило, *sn.* l'abreuvement *m*.
Поименно (по име), *adv.* nominale.
Понмотна данъ, *sf.* le cens.
Понгелизьявамъ (конъ), *va.* anglaiser.
Поинъ пилецъ, *sm.* oiseau chanteur *m*.
Поискане [при първо —, *Com.* à bureau ouvert *m*.
Поисканъ, *adj.* voulu.
Поихтявамъ, *va. vn.* faire retentir; || поихтява, *v. imp.* il resonance.
Поихтяване, *sn.* le retentissement.
Показалецъ, *sm. Méc.* l'indicateur *m*.
Показалка, *sf.* l'index *m*, le carton, la touche; 1. (що са върти на въздухъ-тъ), le vireton; 2. (на часовникъ и на желѣзенъ пѣтъ), l'aiguille *f*; 3. (на пѣтъ), poteau indicateur *m*; 4. (у слънчовъ часовникъ), le style.
Показалникъ, *sm.* l'indicateur *m*, le moniteur, les petites affiches *m*; || *Mathém.* le caractéristique.
Показало, *sn.* l'échantillon *m*; || нарѣзвамъ -ла отъ платове, *va. Com.* échantillonner.
Показана цѣна (на монета), *sf.* valeur numéraire *f*.
Показателенъ, *adj.* indicatif.
 — пръстъ, *sm.* l'index *m*; || *Anat.* doigt indicateur *m*.